

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Boico Victor, Plămădeală Ghenadie, Filincova Svetlana, Stratulat Galina

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Crețu Radu Cezar în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Gligor Ion XXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.04.2019 – 12.09.2019;

14.05.2020 – 22.01.2021.

Instanța de apel: 21.01.2020 – 24.02.2020;

18.02.2021 – 08.09.2021.

Instanța de recurs: 03.01.2022 – 15.11.2022.

A C O N S T A T A T :

1. La 03 aprilie 2019 la Judecătoria Căușeni, sediul Central a fost înregistrată cererea de revizuire depusă de către avocatul Ulianoschi Gheorghe și de către condamnatul Gligor Ion, prin care, în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, s-a solicitat revizuirea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015, deciziei Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2016 în partea în care Ion Gligor a fost condamnat în baza art. 328 al. (3) lit. d) Cod penal, din motiv că Curtea Constituțională, prin hotărârea nr.22 din 1 octombrie 2018, a declarat neconstituțional art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

2. Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 12 decembrie 2019, a fost respinsă cererea de revizuire înaintată de către avocatul Ulianoschi Gheorghe în numele condamnatului Gligor Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, în partea condamnării acestuia în temeiul art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, ca neîntemeiată.

3. Împotriva încheierii a declarat apel avocatul Ulianoschi Gheorghe în numele condamnatului Gligor Ion, prin care a solicitat casarea totală a încheierii și rejudecarea cererii de revizuire de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2020 a fost admis apelul declarat, casată încheierea integral, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași

instanță de fond, în alt complet de judecată.

5. Prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Central din 22 ianuarie 2021 a fost respinsă cererea de revizuire înaintată de condamnatul Gligor Ion prin intermediul avocatului – Ulianoschi Gheorghe, ca fiind neîntemeiată.

5.1 În motivarea soluției adoptate, prima instanță a menționat că, sentința de condamnare a lui Gligor Ion a rămas definitivă și irevocabilă până la adoptarea hotărârii Curții constituționale prin care a fost declarat neconstituțional art. 328 alin. (2) lit. d) din Cod penal, astfel fiind respectat cu strictețe principiul condamnării persoanei pentru acțiunile care constituiau la momentul comiterii un act delictuos.

Instanța a statuat că în speța dată, nu sunt întrunite condițiile obligatorii pentru deschiderea procedurii de revizuire, în lipsa celor două situații clar specificate în pct.2 și pct. 3 al dispozitivului Hotărârii Curții Constituționale nr. 22 din 01.10.2018, or, efectul actelor Curții Constituționale constituie o aplicare a principiului neretroactivității, garanție fundamentală a drepturilor constituționale de natură să asigure securitatea juridică și încrederea cetățenilor în sistemul de drept.

6. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Ulianoschi Gheorghe în numele condamnatului Gligor Ion, solicitând admiterea acesteia, casarea totală a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă cererea de revizuire.

6.1 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul a invocat că:

- sentința este ilegală, din motivul că instanța de judecată a aplicat greșit dispozițiile pct.2 și pct.3 ale dispozitivului hotărârii Curții Constituționale nr. 21 din 1 octombrie 2018 pentru controlul constituționalității art.458 alin. (3) pct.4) CPP (efectul retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale în materie de drept penal procesual);

- Curtea Constituțională în §66 al acestei hotărâri a reținut că „art. 458 alin. (3) pct.4 din Codul de procedură penală este conform cu art. 7 din Constituție în măsura în care revizuirea va putea fi solicitată, în baza hotărârii de declarare a neconstituționalității unei prevederi legale aplicate în cauză, doar dacă hotărârea Curții Constituționale conține în mod expres o asemenea mențiune” și în pct.2) și pct. 3) ale dispozitivului hotărârii a recunoscut constituțional art. 438 alin. (3) pct.4) Cod de procedură penală în această măsură;

- în cazul declarării neconstituționalității unei norme de drept penal substanțial, Curtea Constituțională, în §68 a hotărârii menționate, a statuat că „este firesc ca față de acestea să se aplice regula efectului retroactiv al normei penale mai favorabile, garantate de art. 22 din Constituție”;

- instanța de judecată, prin omisiunea de a se expune asupra argumentelor invocate în cererea de revizuire, *de jure* și *de facto*, nu a soluționat fondul cererii de revizuire;

- la rejudecarea cererii de revizuire, noul complet de judecatori nu s-au condus de indicațiile instanței de apel expuse în decizia din 24 februarie 2020, încălcând, astfel prevederile art. 419¹ Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Gheorghe

Ulianovschi în interesele condamnatului Gligor Ion și s-a menținut fără modificări sentința Judecătorei Căușeni, sediul Central din 22 ianuarie 2021.

7.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, potrivit prevederilor art. 26 alin. (7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, *hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor*, iar la caz lipsește temeiul invocat de recurent, conform art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căruia *revizuirea poate fi cerută în cazul în care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă*. Or, în situația în care hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor, urmează că suportul legal invocat lipsea la momentul depunerii cererii de revizuire de către revizuenții în cauză.

Instanța de apel a statuat că cadrul legal național reglementează posibilitatea revizuirii hotărârilor judecătorești în cazul în care, printr-o hotărâre a Curții Constituționale, a fost declarată neconstituțională o anumită prevedere legală, în temeiul căreia a fost emisă hotărârea judecătorească, însă această circumstanță rezidă din obligația pozitivă a statului de a institui mecanisme interne de remediere a drepturilor fundamentale încălcate.

Instanța de apel a reținut că Curtea Constituțională, prin Hotărârea pentru controlul constituționalității art. 458 al. (3) pct.4) Cod de procedură penală, a impus anumite restricții de aplicabilitate a prevederilor privind revizuirea procesului penal în acest temei. Astfel, a recunoscut constituțional art.458 al.(3) pct.4 Codul de procedură penală, în măsura în care revizuirea va putea fi solicitată, în baza hotărârii de declarare a neconstituționalității unei prevederi legale aplicate în cauză, doar dacă Hotărârea Curții în mod expres conține o asemenea mențiune (pct. 44 din Hotărâre). Curtea a reținut că, *din perspectiva articolului 7 din Constituție, hotărârile Curții Constituționale nu pot retroactiva în mod automat, ci pot retroactiva doar dacă Curtea Constituțională menționează expres acest fapt*. În caz contrar, *hotărârea Curții este aplicabilă doar pentru viitor (pct.49)*. *Atunci când va declara neconstituțională o prevedere legală, fie prin exercitarea controlului de constituționalitate, fie pe calea excepției de neconstituționalitate, având în vedere efectele pe care le poate produce hotărârea în discuție, Curtea va stabili expres în dispozitivul Hotărârii dacă poate fi solicitată revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile, și dacă este necesar, va menționa perioada pentru care hotărârea sa retroactivează și termenul solicitării revizuirii. În caz contrar va fi aplicat principiul acțiunii pentru viitor a hotărârilor sale (pct.64)*.

Instanța de apel a reiterat că pentru a putea face uz de excepția de la principiul neretroactivității legii, primordial este necesar de a vedea dacă Hotărârea Curții Constituționale care a admis excepția de neconstituționalitate a unei norme în temeiul căruia persoana a fost condamnată, conține în mod expres mențiunea privind posibilitatea solicitării revizurii.

La fel, instanța a reținut că, în cadrul examinării judiciare a cauzei penale în instanța de fond sau apel /recurs, de către condamnat și apărător nu au fost înaintate instanței careva cereri cu privire la sesizarea Curții Constituționale aferent neconstituționalității anumitor prevederi ale legislației referitor la examinarea

prezentei cauze penale.

Instanța de apel a considerat argumentele expuse în cererile de revizuire a procesului penal, ca fiind nefondate și neaplicabile cazului cercetat, așa cum, în corespundere cu Hotărârea Curții Constituționale nr.21 din 01.10.2018 „pentru controlul constituționalității articolului 458 alin.(3) pct.4) din Codul de procedură penală” (-revizuirea procesului penal), Curtea a indicat explicit că, *hotărârile Curții Constituționale produc efecte doar pentru viitor, totodată specificând expres că „toate hotărârile judecătorești bazate pe norma declarată neconstituțională rămân intacte, fiind guvernate de principiul res iudicata. Pe de altă parte, din momentul adoptării hotărârii Curții, norma declarată neconstituțională dispare din fondul activ al legislației și, prin urmare, nu poate fi aplicată în cazurile care pot apărea deja după adoptarea hotărârii în discuție. În această situație, există un echilibru abstract între principiul certitudinii juridice și principiului legalității. Primul principiu domină trecutul, iar cel de-al doilea decide viitorul.”*

Instanța de apel a considerat relevant și faptul că, în conținutul ori dispozitivul Hotărârii nr.22 din 01.10.2018, privind excepția de neconstituționalitate a art.328 al.(3) lit. d) Cod penal, nu se regăsește careva mențiune privind ridicarea excepției de neconstituționalitate anume în acest proces penal, ori posibilității aplicării revizuirii în cazul dat.

În acest sens, s-a menționat că sentința de condamnare a lui Gligor Ion a rămas definitivă și irevocabilă până la adoptarea hotărârii Curții Constituționale prin care a fost declarată neconstituțională art. 328 alin. (2) lit. d) Cod penal, astfel fiind respectat cu strictețe principiul condamnării persoanei pentru acțiunile care constituia la momentul comiterii un act delictuos.

În decizie s-a specificat că însăși Curtea Constituțională a menționat că, simpla eliminare a lit. d) din alin. (3) al articolului 328 din Codul penal ar putea să nu ofere o protecție adecvată valorilor sociale ocrotite de legea penală atunci când prin excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu se atentează la viața și sănătatea persoanei, precum și în cazul în care se provoacă prejudicii materiale semnificative.

Instanța de apel a fost solidară cu aprecierea primei instanțe, că în speța dată, nu sunt întrunite condițiile obligatorii pentru deschiderea procedurii de revizuire, în lipsa celor două situații clar specificate în pct.2 și pct.3 al dispozitivului Hotărârii Curții Constituționale nr.22 din 01.10.2018, iar în atare circumstanțe cererea privind deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal, înaintată a fost respinsă, ca neîntemeiată. Or, efectul actelor Curții Constituționale constituie o aplicare a principiului neretroactivității, garanție fundamentală a drepturilor constituționale de natură să asigure securitatea juridică și încrederea cetățenilor în sistemul de drept.

Analizând argumentele invocate în cererea de revizuire, instanța de apel a constatat inexistența motivelor de drept care ar permite o nouă judecată, argumentând că finalitatea revizuirii constă în înlăturarea erorii juridice, iar funcția procesuală a instanței se concentrează în înlesnirea descoperirii adunării și deducerii în fața justiției a unui material probator cu totul inedit sau cel puțin necunoscut instanței, care să permită cunoașterea erorii juridice și lichidarea ei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Crețu

Radu Cezar în numele condamnatului Gligor Ion, prin care invocând incidența **pct. 6, 11, 13 și 14** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea acestuia, casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021 și a sentinței Judecătoreiei Căușeni, sediul Central din 22 ianuarie 2021, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care va fi admisă cererea de revizuire a lui Gligor Ion, vor fi anulate parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015 și decizia Plenului Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2016 în partea în care Gligor Ion a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități în organele MAI al R.M. pe un termen de 5 ani precum și în partea în care lui Gligor Ion, în conformitate cu art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prim cumulul parțial al pedepselor aplicate pentru infracțiunile prevăzute de art. 145 alin. (1) și art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa definitivă închisoarea pe termen de 12 ani în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități în organele MAI al R.M. pe un termen de 5 ani; va fi încetat procesul penal în partea învinuirii lui Gligor Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal în baza prevederilor art. 464, 332 alin. (1), 391 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, deoarece este o circumstanță care exclude tragerea la răspundere penală pentru această faptă și vor fi menținute dispozițiile hotărârilor judecătorești menționate, în ptea în care Gligor Ion a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

5.1 În susținerea recursului avocatul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului, Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă;

- decizia este ilegală, din motivul că instanța de judecată a aplicat greșit dispozițiile pct. 2 și pct. 3 ale dispozitivului hotărârii Curții Constituționale nr. 21 din 1 octombrie 2018 pentru controlul constituționalității art. 458 alin. (3) pct. 4 Cod de procedură penală (efectul retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale în materie de drept penal procesual) care se referă la efectul retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale în materie de drept procesual penal;

- decizia este ilegală, deoarece instanța de judecată nu a respectat cerințele art. 419¹ Cod de procedură penală, neglijând constatările instanței de apel din decizia de trimitere a cererii de revizuire la rejudecare.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Prin urmare, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit recursului declarat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6), 11), 13) și 14) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

11) persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege;

13) a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului;

14) Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, în sensul că „există o cauză de înlăturare a răspunderii penale”, Colegiul lărgit, în urma cercetării materialelor cauzei, constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, deoarece în speță nu se atestă prezența vreunei cauze care înlătură răspunderea penală prevăzută la Capitolul XI din Codul penal, mai mult decât atât, recursul nefiind motivat sub acest aspect.

Analizând celelalte critici aduse în recurs în raport cu decizia contestată, Colegiul penal lărgit atestă că argumentele formulate de recurent sunt întemeiate și pasibile admiterii, iar decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021 urmează a fi desființată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, nu au fost respectate pe deplin prevederile procesual penale.

În acest context instanța de recurs menționează, că potrivit art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, cât și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel, întrucât asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform art. 458 alineatele (1) și (3) pct. 4) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât și

cu privire la latura civilă. Revizuirea poate fi cerută în cazurile în care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă.

Potrivit materialele cauzei, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015 (devenită irevocabilă), Gligor Ion a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunilor prevăzute de articolele 145 alin. (1) și 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

În fapt, instanța de apel a constatat că inculpatul Gligor Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe semnele calificative, *excesul de putere săvârșit de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, însoțite de aplicarea armei, cauzând urmări grave drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.*

Ulterior, în numele condamnatului Gligor Ion a fost depusă o cerere de revizuire a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, din motiv că Curtea Constituțională, prin hotărârea nr. 22 din 1 octombrie 2018, a declarat neconstituțional art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Colegiul penal atestă că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 1 octombrie 2018 a fost declarat neconstituțional articolul 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal al Republicii Moldova, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002 („*soldate cu urmări grave*”).

Analizând decizia instanței de apel din 08 septembrie 2021 prin care a fost menținută fără modificări sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 22 ianuarie 2021 de respingere a cererii de revizuire, Colegiul penal lărgit atestă că prima instanță nu și-a fondat concluziile în raport cu prevederile imperative din art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală expuse supra, iar instanța de apel, la rândul său nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra acestei erori de drept comise de instanța de fond.

Subsidiar, Colegiul penal remarcă că, prin hotărârea nr. 21 din 01 octombrie 2018 pentru controlul constituționalității articolului 458 alin. (3) pct. 4) din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională a constatat că, art. 458 alin. (3) pct. 4) din Codul de procedură penală se bazează doar pe raționamentul: ca *norma declarată neconstituțională trebuie să afecteze fondul cauzei și că doar normele din Codul penal pot afecta fondul cauzei* (pct. 56). Totodată, s-a menționat în hotărârea respectivă că, „*Atunci când va declara neconstituțională o anumită prevedere legală, fie prin exercitarea controlului de constituționalitate, fie pe calea excepției de neconstituționalitate, având în vedere efectele pe care le poate produce hotărârea în discuție, Curtea va stabili expres în dispozitivul hotărârii dacă poate fi solicitată revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile și, dacă este necesar, va menționa perioada pentru care hotărârea sa retroactivează și termenul de solicitare a revizuirii. În caz contrar, va fi aplicat principiul acțiunii pentru viitor a hotărârii sale* (pct. 64). *În cazul declarării neconstituționalității unei norme de drept penal substanțial, este firesc ca față de acestea să se aplice regula efectului retroactiv al normei penale mai favorabile, garantate de articolul 22 din Constituție*” (pct. 68).

Astfel, Colegiul penal lărgit stabilește că instanțele inferioare, deși au reținut în

partea descriptivă a hotărârilor sale constatările Curții Constituționale menționate supra, eronat le-au interpretat. Sentința, cât și decizia contestată nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluțiile. Deși Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă și a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului Gligor Ion, instanțele de fond nu au examinat cererea de revizuire depusă în numele condamnatului în condițiile legii și nu au oferit răspunsuri la toate argumentele aduse în sprijinul acesteia.

Având în vedere dezideratele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor invocate în apelul părții apărării, iar recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6), 13), 14) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, cât și de relevanțele conținute în hotărârea Curții Constituționale nr. 21 din 01.10.2018, pentru controlul constituționalității art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Crețu Radu Cezar în numele condamnatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021 în cauza penală în privința lui *Gligor Ion XXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **23 decembrie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie

Filincova Svetlana

Stratulat Galina